

УДК 343.13

Пономаренко Алла Василівна,
кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник,
провідний науковий співробітник
ДНДІ МВС України, м. Київ, Україна
ORCID ID 0000-0002-6271-4485

ОСОБЛИВОСТІ ЗАКІНЧЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ

Стаття присвячена дослідженню особливостей закінчення досудового розслідування кримінальних проступків. Проаналізовано правові норми, якими регулюється закінчення досудового розслідування у формі дізнання, з метою виявлення колізій та неузгодженостей. Встановлено, що в положеннях КПК України наявні недоліки в частині визначення суб'єктів складання обвинувального акта. Вказано на неузгодженість ст. 381 та ст. 302 КПК України щодо розгляду обвинувального акта у спрощеному порядку без проведення судового розгляду в судовому засіданні.

Ключові слова: закінчення дізнання, кримінальні проступки, обвинувальний акт, спрощене провадження, відкриття матеріалів дізнання.

Одним із важливих етапів стадії досудового розслідування, на якому узагальнюються матеріали проведеного досудового розслідування, здійснюється оцінка зібраних доказів та приймається остаточне рішення, є закінчення досудового розслідування.

Питанню закінчення досудового розслідування серед науковців та практиків завжди приділялася значна увага. Проте із набуттям чинності Закону України від 22.11.2018 № 2617–VIII “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень” [1], яким запроваджено інститут досудового розслідування кримінальних проступків, питання закінчення досудового розслідування набуло особливої актуальності з огляду на те, що законодавець передбачив особливості для заключного етапу досудового розслідування у кримінальних провадженнях щодо кримінальних проступків.

Певні особливості закінчення досудового розслідування кримінальних проступків досліджувалися у працях Г. Власової, І. Гловюк, О. Дроздова, О. Дроздової, О. Марченка, В. Рожнової, С. Чернявського. При цьому досі залишаються проблемні питання правозастосування відповідних положень КПК України щодо закінчення досудового розслідування кримінальних проступків, що вказує на необхідність поглибленого доктринального дослідження зазначеного питання.

Метою наукової статті є з'ясування особливостей етапу закінчення досудового розслідування кримінальних проступків з виділенням проблемних питань та внесенням відповідних пропозицій до кримінального процесуального законодавства.

Згідно із вимогами ч. 2 ст. 298 КПК України, досудове розслідування кримінальних проступків здійснюється відповідно до загальних правил досудового розслідування, встановлених КПК України, з урахуванням особливостей, визначених главою 25 КПК України. На етап закінчення досудового розслідування у формі дізнання також поширюються всі загальні правила закінчення досудового розслідування, при цьому враховуються особливості закінчення дізнання, які визначені у ст. 301, 302 КПК України

Запровадивши інститут досудового розслідування кримінальних проступків, законодавець установив низку процесуальних особливостей для розслідування цього виду правопорушень та його закінчення. Найбільш суттєві *стосуються* визначеного кола суб'єктів, які уповноважені закінчити дізнання, ухвалення процесуальних рішень та складання процесуальних документів.

Першочергово, на нашу думку, варто звернути увагу на суб'єктів, уповноважених закінчувати дізнання. До них законодавець відніс: дізнавача та прокурора. Обидва суб'єкти наділені певними повноваженнями, що дають їм змогу закінчити досудове розслідування кримінальних проступків.

Дізнавач є суб'єктом кримінального провадження, на якого покладені повноваження щодо здійснення досудового розслідування у формі дізнання, у тому числі його закінчення.

Згідно із вимогами вітчизняного законодавства дізнавач є процесуально самостійним щодо прийняття необхідних процесуальних рішень під час досудового розслідування кримінальних проступків. Це підтверджується положенням п. 2 Розділу V Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України, затвердженого наказом МВС України від 20.05.2020 № 405, у якому зазначено, що під час досудового розслідування кримінальних проступків дізнавач самостійно приймає процесуальні рішення, крім випадків, коли закон передбачає прийняття (ухвалення) рішення слідчого судді, суду чи згоду прокурора, і є відповідальним за законне та своєчасне виконання цих рішень [2].

Відповідно до вимог КПК України у разі встановлення наявності підстав та умов закінчення досудового розслідування у формі дізнання, дізнавач виконує комплекс процесуальних дій та приймає процесуальні рішення, зокрема: 1) ухвалює рішення про закриття кримінального провадження; 2) у разі закінчення дізнання у формі складання обвинувального акта роз'яснює підозрюваному, потерпілому, представнику юридичної особи, щодо якої здійснюють провадження, зміст встановлених досудовим розслідуванням обставин, а також наслідки надання згоди на розгляд обвинувального акта у спрощеному порядку; 3) переконується в добровільності згоди підозрюваного, потерпілого та представника юридичної особи, щодо якої здійснюють провадження, на розгляд обвинувального акта у спрощеному провадженні; 4) узагальнює та оформлює матеріали дізнання; 5) направляє прокурору всі зібрані матеріали дізнання; 6) письмово повідомляє підозрюваного, його захисника, законного представника, потерпілого про подання прокурору матеріалів дізнання.

Досліджуючи повноваження дізнавача стосовно ухвалення рішення про закриття кримінального провадження, варто вказати на те, що дізнавач, будучи

наділений повноваженнями слідчого, уповноважений приймати постанову про закриття кримінального провадження відповідно до абз. 2 ч. 4 ст. 284 КПК України з підстав, передбачених п. 1, 2, 4, 9, 91 ч. 1 ст. 284 КПК України, за умови, якщо в цьому кримінальному провадженні жодній особі не повідомляли про підозру. Якщо під час здійснення дізнання в кримінальному провадженні особі було повідомлено про підозру, рішення про закриття кримінального провадження приймає прокурор (абз. 3 ч. 4 ст. 284 КПК України), а тому дізнавач у цих випадках має направити прокурору всі зібрані матеріали дізнання разом з повідомленням про підозру. У контексті зазначеного, необхідно звернути увагу на законодавчу прогалину в частині, що стосується вручення особі повідомлення про підозру у вчиненні кримінального проступку та строків для здійснення такої процесуальної дії.

Так, у ст. 298⁴ КПК України, визначено, що письмове повідомлення про підозру у вчиненні кримінального проступку складається дізнавачем за погодженням із прокурором. Водночас не визначено строк, протягом якого особі вручається таке повідомлення. Така ситуація може призвести до зловживань з боку дізнавачів. Вважаємо, що будь-яка процесуальна дія під час кримінального провадження має бути виконана без невинуватого затримки і в передбачений законом строк. Адже несвоєчасне вручення повідомлення про підозру самій особі має своїм наслідком невиконання обов'язку щодо вручення підозри особі у встановлений проміжок часу та втрату права на його вручення, а також і втрату чинності самого повідомлення, оскільки воно вже не може бути вручене особі.

На підставі зазначеного вважаємо, що необхідно визначити строк, протягом якого має бути вручене письмове повідомлення про підозру у вчиненні кримінального проступку, на кшталт того, як це визначено у ч. 1 ст. 278 КПК України, якою регулюється питання вручення письмового повідомлення про підозру слідчим, прокурором, де чітко вказано, що письмове повідомлення про підозру вручається в день його складення слідчим або прокурором, а у випадку неможливості такого вручення – у спосіб, передбачений КПК України.

З урахуванням зазначеного пропонуємо доповнити ч. 1 ст. 298 КПК України, абзацом такого змісту:

“Вручення письмового повідомлення про підозру здійснюється в день його складання дізнавачем або прокурором, а у випадку неможливості такого вручення – у спосіб, передбачений цим Кодексом”.

Відповідно до положень ч. 2 ст. 301 КПК України, саме прокурор зобов'язаний не пізніше трьох днів після отримання матеріалів дізнання разом з повідомленням про підозру здійснити одну із зазначених дій: 1) прийняти рішення про закриття кримінального провадження, 2) повернути дізнавачу кримінальне провадження з письмовими вказівками про проведення процесуальних дій з одночасним продовженням строку дізнання до одного місяця та звільнити затриману особу; 3) звернутися до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру чи про звільнення від кримінальної відповідальності; 4) у разі встановлення ознак злочину направити кримінальне провадження для проведення досудового слідства. При цьому, як вже зазначалось раніше, прийняти рішення про закриття кримінального провадження може й дізнавач.

Крім того, на переконання деяких науковців, поряд з дізнавачем і прокурором владні повноваження на ухвалення процесуальних рішень на етапі закінчення досудового розслідування, зокрема й у формі дізнання, має слідчий суддя. Так, автори методичних рекомендацій “Досудове розслідування кримінальних проступків”, підготовлених у 2019 році, слушно вказують на те, що слідчий суддя розглядає та вирішує скарги на рішення, дії чи бездіяльність посадових осіб під час досудового розслідування, зокрема й на рішення про закриття кримінального провадження (п. 3 ч. 1 ст. 303 КПК України), а також на відмову в задоволенні клопотання про закриття кримінального провадження з підстав, передбачених п. 9¹ ч. 1 ст. 284 КПК України (п. 11 ч. 1 ст. 303 КПК України) [3, с. 91–92].

Досліджуючи особливості закінчення досудового розслідування кримінальних проступків, необхідно вказати на особливості складання обвинувального акта за результатами здійснення дізнання.

Відповідно до ст. 291 КПК України обвинувальний акт складається слідчим, дізнавачем, після чого затверджується прокурором. Обвинувальний акт може бути складений прокурором, зокрема, якщо він не погодиться з обвинувальним актом, що був складений слідчим, дізнавачем.

Із аналізу змісту зазначеної статті вбачається, що існують недоліки кримінального процесуального закону в частині визначення суб’єктів складання обвинувального акта. Так, законодавець при визначенні прокурора як суб’єкта, який може скласти обвинувальний акт, використовує слово “зокрема”, що вказує лише на приклад ситуації, за якої прокурор може самостійно скласти обвинувальний акт “зокрема, якщо він не погодиться з обвинувальним актом, що був складений слідчим, дізнавачем”. Іншого переліку випадків, за яких обвинувальний акт може бути складений саме прокурором у КПК України немає. Це дає підстави вважати, що прокурор має право самостійно скласти обвинувальний акт лише в тих випадках, коли він не погоджується з обвинувальним актом, складеним слідчим, дізнавачем.

На думку І. Гловюк, О. Торбаса, таке тлумачення ч. 1 ст. 291 КПК України необґрунтовано обмежує повноваження прокурора як процесуального керівника на стадії досудового розслідування [4, с. 278]. За слушним твердженням О. Капліної, можливість складання прокурором обвинувального акта не обмежується тільки випадком, якщо він не погодиться з обвинувальним актом, який був складений слідчим, дізнавачем. Ми поділяємо думку вченої про те, що прокурор може скласти його самостійно і у разі, якщо він вважатиме це за потрібне, адже саме з моментом складання обвинувального акта прокурором або його затвердження законодавець пов’язує виникнення публічного обвинувачення, яке має підтримуватися прокурором в судовому провадженні [5].

Звернення до суду з обвинувальним актом за результатами досудового розслідування у формі дізнання є повноваженням прокурора (п. 3 ч. 2 ст. 301 КПК України).

Так, встановивши під час досудового розслідування, що підозрюваний беззаперечно визнав свою винуватість, не оспорує встановлені досудовим розслідуванням обставини і згоден з розглядом обвинувального акта за його відсутності, а потерпілий, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, не заперечують проти такого розгляду, прокурор має право надіслати до суду

обвинувальний акт, в якому зазначає клопотання про його розгляд у спрощеному порядку без проведення судового розгляду в судовому засіданні (ч. 1 ст. 302 КПК України). Як бачимо, особливість обвинувального акта за результатами дізнання полягає в тому, що в ньому може міститись клопотання про його розгляд у спрощеному порядку без проведення судового розгляду в судовому засіданні. Відтак, законодавець надає можливість розглядати обвинувальний акт у спрощеному провадженні.

Підставою для розгляду обвинувального акта щодо вчинення кримінального проступку у спрощеному провадженні є встановлення прокурором під час досудового розслідування, що підозрюваний беззаперечно визнав свою винуватість, не оспорує встановлені досудовим розслідуванням обставини і згоден з розглядом обвинувального акта за його відсутності, а потерпілий, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, не заперечує проти такого розгляду. У такому випадку прокурор має право надіслати до суду обвинувальний акт, в якому зазначає клопотання про його розгляд у спрощеному порядку без проведення розгляду в судовому засіданні. Такого висновку дійшов Верховний Суд колегією суддів Другої судової палати Касаційного кримінального суду у справі № 397/784/20 [6].

Досліджуючи форму розгляду обвинувального акта у спрощеному провадженні, варто вказати на неузгодженість ст. 381 КПК України, в якій зазначено, що після отримання обвинувального акта щодо вчинення кримінального проступку суд невідкладно призначає судовий розгляд, та ч. 1 ст. 302 КПК України, в якій йдеться про розгляд обвинувального акта у спрощеному порядку без проведення судового розгляду в судовому засіданні. За слушним твердженням Ю. Алєніна, таке буквальне тлумачення призводить до висновку, що судовий розгляд здійснюється без судового розгляду, що є недопустимим для вирішення питання про визначення обґрунтованості обвинувачення особи у вчиненні кримінального правопорушення [7, с. 623]. Тому ми поділяємо думку вченого про те, що судовий розгляд обвинувального акта у спрощеному провадженні все ж має місце.

Ще однією особливістю закінчення досудового розслідування кримінальних проступків є особливий порядок відкриття матеріалів дізнання іншій стороні у кримінальному провадженні.

Відповідно до вимог ч. 13 ст. 290 КПК України відкриття матеріалів дізнання сторонами кримінального провадження здійснюється в порядку, передбаченому ст.ст. 301 і 314 КПК України.

Так, згідно із положеннями ч. 5 ст. 301 КПК України в разі прийняття прокурором рішення про звернення до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру прокурор зобов'язаний у межах строків, визначених у ч. 2 цієї статті, забезпечити надання особі, яка вчинила кримінальний проступок, або її захиснику, потерпілому чи його представнику копій матеріалів дізнання шляхом їх вручення, а в разі неможливості такого вручення – у спосіб, передбачений КПК України для вручення повідомлень, зокрема шляхом надсилання копій матеріалів дізнання за останнім відомим місцем проживання чи перебування таких осіб. Зі змісту зазначеної статті вбачається, що особливістю відкриття матеріалів дізнання є те, що саме

прокурор здійснює відкриття матеріалів дізнання, у разі прийняття ним рішення про звернення до суду з обвинувальним актом, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру (ч. 5 ст. 301 КПК України). Прокурор зобов'язаний у межах строків, визначених ч. 2 ст. 301 КПК України, забезпечити надання особі, яка вчинила кримінальний проступок, або її захиснику, а також потерпілому чи його представнику копій матеріалів дізнання шляхом їх вручення. У разі неможливості такого вручення – у спосіб, передбачений цим кодексом для вручення повідомлень, зокрема шляхом їх надсилання за останнім відомим місцем проживання чи перебування таких осіб. У разі відмови чи зволікання з отриманням зазначені особи вважаються такими, що отримали доступ до матеріалів дізнання. Про відмову від отримання копій матеріалів дізнання чи їх неотримання складається відповідний протокол, який підписується прокурором та особою, яка відмовилася отримувати, або прокурором, якщо особа не з'явилася для отримання копій матеріалів дізнання (ч. 5 ст. 301 КПК України).

Досліджуючи положення цієї статті, О. Дроздов і О. Дроздова вказують на наявні прогалини. Зокрема, не зазначено, що має на увазі законодавець під неможливістю вручення копій матеріалів дізнання або під зволіканням з отриманням. Крім того, не зрозуміло, чому особа, яка вчинила кримінальний проступок, або її захисник, а також потерпілий чи його представник ознайомлюються з копіями матеріалів дізнання, а не з оригіналами. Також залишається невирішеним питання, яким чином має бути встановлено останнє відоме місцем проживання чи перебування зазначених осіб; яким чином має бути встановлена відмова вказаних осіб від отримання копій матеріалів [8]. Поділяючи думку зазначених авторів, вважаємо що всі окреслені проблемні питання потребують окремої наукової розвідки.

Також особливістю досудового розслідування кримінальних проступків є те, що у ст. 301 КПК України передбачено особливу форму закінчення дізнання, а саме направлення кримінального провадження для проведення досудового слідства. Так, у п. 4 ч. 2 цієї статті визначено, що у разі встановлення ознак злочину кримінальне провадження направляється для проведення досудового слідства.

Відповідно до змісту положень ст. 301 КПК України таке рішення може прийняти лише прокурор. При цьому звертається увага, що установити необхідність направлення кримінального провадження для проведення досудового слідства прокурор може самостійно або за ініціативою дізнавача.

Підсумовуючи зазначене вище, можна дійти висновку, що закінчення досудового розслідування кримінальних проступків здійснюється відповідно до загальних правил закінчення досудового розслідування, встановлених КПК України, з урахуванням особливостей, визначених главою 25 КПК України.

Найбільш суттєві особливості закінчення дізнання стосуються: 1) визначеного кола суб'єктів, які уповноважені закінчити дізнання; 2) ухвалення процесуальних рішень; 3) складання відповідних процесуальних документів. У процесі дослідження було встановлено, що під час закінчення досудового розслідування кримінальних проступків залишається невирішеним коло проблем. Зокрема, потрібно: удосконалити статтю, якою регулюється питання вручення повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку; усунути недоліки кримінального процесуального закону в частині визначення суб'єкта складання обвинувального

акта; узгодити ст. 381 КПК України, в якій вказано, що після отримання обвинувального акта щодо вчинення кримінального проступку суд невідкладно призначає судовий розгляд, та ч. 1 ст. 302 КПК України, в якій йдеться про розгляд обвинувального акта у спрощеному порядку без проведення судового розгляду в судовому засіданні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень: Закон України від 22.11.2018 № 2617–VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2617-19/print> (дата звернення: 05.11.2022).
2. Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 20.05.2020 № 405. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0491-20#Text> (дата звернення: 05.11.2022).
3. Досудове розслідування кримінальних проступків: метод. рек. / С.С. Чернявський, М.С. Пуцкірідзе, Р.М. Дударець та ін. Київ: Нац. акад. внутр. справ, 2019. 160 с.
4. Гловюк І., Торбас О. Прокурор у системі суб'єктів, уповноважених на закінчення досудового розслідування. *Право України*. 2020. № 3. С. 270–283.
5. Капліна О. Проблеми визначення компетенції слідчого та прокурора на етапі закінчення досудового розслідування. *Право України*. 2018. № 8. С. 72–84.
6. Постанова Верховного Суду колегією суддів Другої судової палати Касаційного кримінального суду від 17 червня 2021 року у справі № 397/784/20 (провадження № 51-318 км 21). URL: plex.com.ua/doc.php?regnum=97771993&red=100003557d27acb6d8f86bf8d0f10080f45fc2&d=5 (дата звернення: 05.11.2022).
7. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України / за ред. С.В. Ківалова та С.І. Кравченко. Одеса: Фенікс, 2020. 924 с.
8. Дроздов О., Дроздова О. Як час на ознайомлення з матеріалами впливає на завершення досудового розслідування та інші дотичні питання. URL: <https://unba.org.ua/publications/print/6727-yak-chas-na-oznajomlennya-z-materialami-vplivae-na-zavershennya-dosudovogo-rozsliduvannya-ta-inshi-dotichni-pitannya.html> (дата звернення: 05.11.2022).

REFERENCES

1. Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchyykh aktiv Ukrainy shchodo sproshchennia dosudovoho rozsliduvannia okremykh katehorii kryminalnykh pravoporushen. “On amendments to some legislative acts of Ukraine regarding the simplification of pre-trial investigation of certain categories of criminal offenses”: Law of Ukraine dated November 22, 2018 No. 2617–VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2617-19/print> (Date of Application: 05.11.2022) [In Ukrainian].
2. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro orhanizatsiiu diialnosti pidrozdiliv diznannia orhaniv Natsionalnoi politsii Ukrainy. “On the approval of the Regulation on the organization of the activities of the investigation units of the National Police of Ukraine”: Order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine dated 05/20/2020 No. 405. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0491-20#Text> (Date of Application: 05.11.2022) [In Ukrainian].
3. Dosudove rozsliduvannia kryminalnykh prostupkiv. “Pre-trial investigation of criminal misdemeanors”: method. rec. / S.S. Cherniavskiy, M.S. Tsutskiridze, R.M. Dudarets and others. Kyiv: National. Acad. Internal Affairs, 2019. 160 p. [In Ukrainian].
4. Hloviuk I., Torbas O. (2020). Prokuror u systemi subiektiv, upovnovazhenykh na zakinchennia dosudovoho rozsliduvannia. “Prosecutor in the system of entities authorized to complete pre-trial investigation”. Law of Ukraine. No. 3. P. 270–283 [In Ukrainian].
5. Kaplina O. (2018). Problemy vyznachennia kompetentsii slidchoho ta prokurora na etapi zakinchennia dosudovoho rozsliduvannia. “Problems of determining the competence of the investigator and prosecutor at the end of the pre-trial investigation”. Law of Ukraine. No. 8. P. 72–84 [In Ukrainian].
6. Postanova Verkhovnoho Sudu kolehiieiu suddiv Druhoi sudovoi palaty Kasatsiinoho kryminalnogo sudu vid 17 chervnia 2021 roku u spravi № 397/784/20. “Resolution of the Supreme Court by the panel of judges of the Second Judicial Chamber of the Cassation Criminal Court dated June 17, 2021 in case No. 397/784/20 (proceedings No. 51-318 km 21)”. URL: plex.com.ua/doc.php?regnum=

97771993&red=100003557d27acb6d8f86bf8d0f10080f45fc2&d=5 (Date of Application: 05.11.2022) [In Ukrainian].

7. Naukovo-praktychnyi komentar Kryminalnoho protsesualnoho kodeksu Ukrainy. “Scientific and practical commentary on the Criminal Procedure Code of Ukraine” / Ed. S.V. Kivalova and S.I. Kravchenko. Odesa: Phoenix, 2020. 924 p. [In Ukrainian].

8. Drozdov O., Drozdova O. Yak chas na oznajomlennia z materialamy vplyvaie na zavershennia dosudovoho rozsliduvannia ta inshi dotychni pytannia. “How the time to review the materials affects the completion of the pre-trial investigation and other related issues”. URL: <https://unba.org.ua/publications/print/6727-yak-chas-na-oznajomlennya-z-materialami-vplyvae-na-zavershennya-dosudovogo-rozsliduvannya-ta-inshi-dotychni-pitannya.html> (Date of Application: 05.11.2022) [In Ukrainian].

UDC 343.13

Ponomarenko Alla,

Candidate of Juridical Sciences, Senior Researcher,
Leading Researcher, State Research Institute MIA Ukraine,
Kyiv, Ukraine,
ORCID ID 0000-0002-6271-4485

PECULIARITIES OF COMPLETING A PRE-TRIAL INVESTIGATION OF CRIMINAL OFFENSES

The article studies the peculiarities of completing a pre-trial investigation of criminal offenses. The most significant features of the completion of the inquiry relate to: 1) a certain range of subjects authorized to complete the inquiry; 2) adoption of procedural decisions; 3) drafting of relevant procedural documents.

The legal norms regulating the termination of the pre-trial investigation in the form of inquiry were analyzed to identify conflicts and inconsistencies. It was found that there are disadvantages in the provisions of the CPC of Ukraine in terms of determining the subject of drawing up an indictment on the results of the pre-trial investigation. It is specified on inconsistency of the Article 381 of the CPC of Ukraine, which states that upon receipt of the indictment on criminal offence the court shall immediately schedule the trial and the part 1 of the Article 302 of the CPC of Ukraine, which determines the possibility of consideration of the indictment by the simplified procedure without a trial in a court session. The necessity to improve the provision concerning the service of notice to a person suspected of committing a criminal offence is substantiated.

The analysis of Article 301(5) of the Code of Criminal Procedure of Ukraine reveals flaws in this article. In particular, the legislator does not specify what he means by the inability to serve copies of the materials of the inquiry or late receipt. Furthermore, the question is not clear why the person who committed the criminal offence or his defense counsel, as well as the victim or his representative acquaint themselves with copies of the materials of the inquiry, but not with the originals. Additionally, the question of establishing the last known place of residence or location of these persons remains unresolved, as well as how to establish the refusal of these persons to receive copies of materials.

Keywords: completion of inquiry, criminal offenses, indictment, simplified proceedings, opening of inquiry materials.

Отримано 01.12.2022

© Ponomarenko Alla, 2022

DOI (Article): [https://doi.org/10.36486/np.2022.4\(58\).19](https://doi.org/10.36486/np.2022.4(58).19)

Issue 4(58) 2022

<http://naukaipravoohorona.com/>